

## ชี้แจงเหตุผลที่อัยการสูงสุดไม่อุทธรณ์

(ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๔)

### คำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๗

คดีหมายเลขดำที่ อท ๑๔/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อท ๗๔/๒๕๖๕

ระหว่าง	อัยการสูงสุด โดย พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๗	โจทก์
	นางสาวประสพสุข ดีประเสริฐ	จำเลย

คดีนี้ อัยการสูงสุดมีคำสั่งให้รับดำเนินคดีอาญาฟ้อง โดยมอบหมายให้พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๗ เป็นโจทก์ยื่นฟ้องขอให้ลงโทษจำเลย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐, ๙๑, ๑๔๗, ๑๕๗

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๗ มีคำพิพากษาแล้วเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ ว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๗ (เดิม) การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ จำคุกกระทงละ ๕ ปี และปรับกระทงละ ๑๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุกกระทงละ ๒ ปี ๖ เดือน และปรับกระทงละ ๕,๐๐๐ บาท รวม ๔๖ กระทง เป็นจำคุก ๙๒ ปี ๒๗๖ เดือน แต่ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๗ มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสิบปีขึ้นไป เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วคงจำคุกมีกำหนด ๕๐ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ (๓) และปรับ ๒๓๐,๐๐๐ บาท พิจารณารายงานการสืบเสาะและพินิจจำเลยของพนักงานคุมประพฤติแล้ว เห็นว่า แม้จำเลยกระทำความผิดโดยอาศัยโอกาสจากอำนาจหน้าที่ในตำแหน่ง แต่จำเลยสำนึกความผิดโดยให้การรับสารภาพตลอดมา และพยายามบรรเทาผลร้ายด้วยการขวนขวายหาเงินชดใช้คืนให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงครบถ้วนแล้วในขณะที่ถูกดำเนินการทางวินัย นอกจากนี้จำเลยยังได้รับโทษทางวินัยถูกไล่ออกจากราชการ อีกทั้งเป็นเวลานานหลังเกิดเหตุจึงถูกฟ้องดำเนินคดีนี้ ซึ่งนับว่าเป็นผลร้ายทำให้จำเลยเดือดร้อนประการหนึ่ง ประกอบกับมูลเหตุการกระทำผิดของจำเลยเกิดจากภาวะค่าใช้จ่าย

ในการรักษาบิดาส่วนหนึ่งด้วย เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน ปัจจุบันจำเลยประกอบอาชีพสุจริตมีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง จึงเห็นสมควรให้โอกาสจำเลยกลับตัว ประพฤติตนเป็นพลเมืองดีอันน่าจะเป็นประโยชน์แก่จำเลยและสังคมมากกว่าต้องโทษจำคุก โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๕ ปี ให้คุมความประพฤติของจำเลยไว้มีกำหนด ๑ ปี ให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๔ ครั้ง ตามเงื่อนไขและกำหนดระยะเวลาที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรกับให้จำเลยกระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรเป็นเวลา ๑๒ ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ทั้งนี้ หากกักขังแทนค่าปรับ ให้กักขังเกินกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปี ค่าขออื่นให้ยก

**อัยการสูงสุด พิจารณาแล้วเห็นว่า** การที่ศาลพิพากษาใช้ดุลพินิจรอการลงโทษจำเลยไว้มีกำหนด ๕ ปี พิจารณารายงานสืบเสาะและพินิจจำเลย โดยจำเลยสำนึกผิดให้การรับสารภาพตลอดมาและได้ขอใช้เงินคืนให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงครบถ้วนแล้ว ประกอบกับจำเลยได้รับโทษทางวินัยถูกไล่ออกจากราชการและไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน จึงเห็นสมควรให้โอกาสจำเลยกลับตัวประพฤติตนเป็นพลเมืองดีน่าจะเป็นประโยชน์แก่สังคมมากกว่า เห็นว่า เป็นการใช้ดุลพินิจที่เหมาะสมกับพฤติการณ์แห่งคดีแล้ว

จึงเผยแพร่คำพิพากษาและเหตุผลของอัยการสูงสุดที่ไม่อุทธรณ์คดีนี้ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๙๔

สำนักงานคดีปราบปรามการทุจริตภาค ๗

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖





- ๒ -

กำแพงแสน บัญชีเงินฝากขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ที่ ๕๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๘ จำเลยจึงเป็นเจ้าของพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา จำเลยกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ

๑. เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๒๑,๐๔๑ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๒. เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๘ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๔,๙๗๕ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๘ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๓. เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๘ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๑๒,๐๐๑ บาท

สั่งห้ามฟ้องจำเลย ระบบต นวนความผิดหรืออาชญากรรมอื่น ๆ

/อันเป็น...



- ๓ -

อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๘ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๔. เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๔,๓๑๗ บาท

อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๕. เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๕๐๐ บาท

อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๖. เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๔,๑๗๑ บาท

อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็น

(๓๑ พ.)



สำหรับศาลใช้

- ๔ -

ของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๗. เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๘ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๖,๒๕๓ บาท

อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๘ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๘. วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๘ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๒,๘๕๑ บาท

อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๘ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๙. วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๘ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๓๕,๘๓๖ บาท

อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๘ ไว้ในครอบครองแล้วเบียดบังเอาเงินบางส่วนจำนวน ๑๒,๐๐๐ บาท ไปเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๑๐. เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๘ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๗,๔๓๓ บาท

(๓๑ พ.)



สำหรับศาลใช้

- ๕ -

อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๘ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินบางส่วนจำนวน ๓๓ บาท ไปเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๑๑. เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๘,๙๕๘ บาท

อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินบางส่วนจำนวน ๓๒๕ บาท ไปเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๑๒. เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๑,๖๓๘.๗๕ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๑๓. เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๒,๘๒๐ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็น

สิ่งพิมพ์ออกจากระบบสำนักงานความยุติธรรมเชียงใหม่ ถือเป็นสำเนา

/ของตนเอง...



ของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๑๔. เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๔,๔๔๑ บาท

อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๑๕. เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๑๒,๑๗๔ บาท

อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๑๖. เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๒,๖๕๗ บาท

อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๑๗. เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๑,๗๖๖ บาท





อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๑๘. เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๑,๐๘๘ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๑๙. เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๑๐,๘๘๙ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๒๐. เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๑๒,๕๘๕ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบัง

28/8

(๓๑ พ.)



สำหรับศาลใช้

- ๘ -

เอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอา  
ทรัพย์สินนั้นเสีย

๒๑. เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๘๓๐ บาท  
อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๒๗  
กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวน  
ดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริตหรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๒๒. เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๕๓๘ บาท  
อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๑ สิงหาคม  
๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของ  
ตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๒๓. เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน  
๑๖๖ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่าง  
วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอา  
เงินจำนวนดังกล่าวเป็น

สิ่งพิมพ์ที่ออกจากระบบสำนวนความอิเล็กทรอนิกส์ ถือเป็นสำเนา

/ของตนเอง...

ที่ได้รับการรับรองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้แทนต้นฉบับได้



- ๙ -

ของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๒๔. เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๒๒,๕๐๐ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๒๕. เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๔๒,๙๗๐ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๒๖. เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๒๐,๕๙๑ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

(๓๑ พ.)



สำหรับศาลใช้

- ๑๐ -

๒๗. เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๑๐,๑๖๐ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๒๘. เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๓,๘๓๐.๘๐บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินบางส่วนจำนวน ๒,๙๗๘ บาท ไปเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๒๙. เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๙,๓๖๖ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินบางส่วนจำนวน ๖๖๖ บาท ไปเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๓๐. เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๙,๓๖๖ บาท

สั่งพิมพ์ออกจ... /อันเป็น...

(๓๑ พ.)



สำหรับศาลใช้

- ๑๑ -

อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๓๑. เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๕๙๙ บาท

อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๓๒. เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๕๓๓ บาท

อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๓๓. เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๘,๕๗๕ บาท

อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต

สั่งพิพากษาจำคุก... /หรือ...

ผู้พิพากษา... รองตามประวัตร... กฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรม... และให้จำคุก...

28  
18

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้



- ๑๒ -

หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๓๔. เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๕๕๐ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๓๕. เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๐ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๒๗,๒๔๔ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๐ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินบางส่วนจำนวน ๒๒,๐๘๐ บาท ไปเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๓๖. เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๒๓,๓๗๓ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินบางส่วนจำนวน ๑๘,๒๘๙ บาท ไปเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

(๓๑ พ.)



สำหรับศาลใช้

- ๑๓ -

๓๗. เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๒,๑๗๑ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ไว้ในครอบครองแล้วได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๓๘. เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๑๙,๔๓๕ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ไว้ในครอบครองแล้วได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงและผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตเบียดบังเงินบางส่วนจำนวน ๑๔,๓๒๙ บาท ไปเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๓๙. เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๓๑,๒๕๒ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ไว้ในครอบครองแล้วได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงและ

สิ่งพิมพ์นี้ออกจากระบบสำนวนความอิเล็กทรอนิกส์ ถือเป็นสำเนา

/ผู้หนึ่งผู้ใด...



ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตเบียดบังเอาเงินบางส่วนจำนวน ๑๗,๐๗๒ บาท ไปเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๔๐. เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๐ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๗,๓๕๐ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๐ ไว้ในครอบครองแล้วได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงและผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เบียดบังเอาเงินบางส่วนจำนวน ๕,๑๙๖ บาท ไปเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๔๑. เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๐ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๙,๖๘๓ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๐ ไว้ในครอบครองแล้วได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงและผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตเบียดบังเอาเงินบางส่วนจำนวน ๕,๑๔๖ บาท ไปเป็นของ



28  
B

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้



- ๑๕ -

ตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๔๒. เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๐ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๑๖,๖๑๔ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๐ ไว้ในครอบครองแล้วได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงและผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตเบียดบังเอาเงินบางส่วนจำนวน ๕,๗๔๗ บาท ไปเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๔๓. เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๒๓,๘๐๒ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ไว้ในครอบครองแล้วได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงและผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตเบียดบังเอาเงินบางส่วนจำนวน ๑๖,๘๗๕ บาท ไปเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

ถึงพิมพ์ต่อออกจากระบบสำนวนความอิเล็กทรอนิกส์ ถือเป็นสำเนา

/๔๔...



- ๑๖ -

๔๔. เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๑๔๕,๑๗๔ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐ ไว้ในครอบครองแล้วได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงและผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตเบียดบังเอาเงินบางส่วนจำนวน ๕๗,๒๕๔ บาท ไปเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๔๕. เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๖,๓๔๓ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ไว้ในครอบครองแล้วได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงและผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตเบียดบังเอาเงินบางส่วนจำนวน ๔,๕๐๐ บาท ไปเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

๔๖. เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เวลากลางวัน จำเลยได้รับเงินจำนวน ๕,๔๑๓ บาท อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามใบเสร็จรับเงินระหว่างวันที่



๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ไว้ในครอบครองแล้วได้ปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง และผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตเบียดบังเอาเงินบางส่วนจำนวน ๔,๑๔๙ บาท ไปเป็นของตนเองหรือของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

รวมจำนวนเงินที่จำเลยเบียดบังไปทั้งสิ้น ๔๑๒,๙๘๐.๗๕ บาท ซึ่งจำเลยได้خذใช้คืน ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงแล้วจำนวน ๔๓๐,๑๑๖.๕๕ บาท ชั้นใต้สวนจำเลยให้การ รับสารภาพ เหตุเกิดที่ตำบลห้วยม่วง อ.โกก้ำแพงแสน จ.หวัดนครปฐม ขอให้ลงโทษประมวล กฎหมายอาญามาตรา ๙๐, ๙๑, ๑๔๗, ๑๕๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๒๖ มาตรา ๔ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายอาญา พ.ศ.๒๕๐๒ มาตรา ๑๓ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๗

จำเลยให้การรับสารภาพ

พิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์ ข้อเท็จจริงตามรายงานและสำนวนการไต่สวนที่ จำเลยได้โต้แย้ง ประกอบคำรับสารภาพของจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติในเบื้องต้นได้ว่า



- ๑๘ -

ขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง อำเภอ  
 กำแพงแสน จังหวัดนครปฐม มีหน้าที่รับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินอันเป็น  
 รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน  
 การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น  
 พ.ศ. ๒๕๔๗ และมีหน้าที่จัดเก็บเงินรายได้ ออกใบเสร็จรับเงินและใบนำเงินรายได้ส่งเข้าคลัง  
 อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง โดยจำเลยต้องนำรายได้ที่จัดเก็บได้ฝากเข้า  
 ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขากำแพงแสน บัญชีเงินฝากขององค์การบริหาร  
 ส่วนตำบลห้วยม่วง ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ที่ ๕๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๘  
 เมษายน ๒๕๔๘ จำเลยจึงเป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ของ  
 องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา สำหรับ  
 ความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความ  
 เสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต มิใช่ข้อหาที่กฎหมาย  
 กำหนดอัตราโทษอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปหรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น เมื่อจำเลยให้การ  
 รับสารภาพ ศาลจะพิพากษาโดยไม่สืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา



ความอาญา มาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๖ ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า จำเลยมีความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามฟ้องข้อ ๓๘ ถึงข้อ ๔๖ รวม ๙ กระหนง ส่วนความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตน หรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย ในการสืบพยานโจทก์ประกอบคำรับสารภาพ โจทก์มีนางทิพย์วิภา คงสินสิทธิ์วัชร เป็นพยานเบิกความยืนยันว่า พยานเป็นผู้ทำการตรวจสอบหลักฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง พบว่าขณะที่จำเลยดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง ซึ่งเป็นผู้รับเงินรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวมิได้นำเงินเข้าฝากให้ครบถ้วน ตามสำเนาบันทึกการประชุมคณะกรรมการสอบสวน (ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ที่ ๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๑) ครั้งที่ ๓ วันศุกร์ ที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ตามเอกสารหมายเลข จ.๓๑ โดยพยานได้ตรวจดูจากเอกสารทางการเงินประกอบด้วยใบเสร็จรับเงิน ใบนำส่ง สมุดเงินสดรับ ใบนำฝากธนาคารและใบแจ้งยอดบัญชีเงินฝากธนาคาร รวมถึงเอกสารเท่าที่สามารถตรวจพบ และได้นำส่ง



- ๒๐ -

ให้กับเจ้าหน้าที่ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดนครปฐม โดยในการปฏิบัติหน้าที่เมื่อมีเงินรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องออกใบเสร็จ และเมื่อสิ้นวันต้องสลักหลังใบเสร็จสรุปยอดว่าใบเสร็จที่ใช้ไปมียอดรวมในวันนั้นเท่าใด มาจัดทำเป็นใบนำส่งหรือใบสรุปใบนำส่ง หากจำนวนเงินเกินอำนาจที่จะต้องเก็บรักษา (๓๐,๐๐๐ บาท ต่อวัน) ต้องนำฝากธนาคารในวันนั้น หรือถ้าธนาคารปิดทำการต้องนำฝากในวันถัดไป จากนั้นมาลงในสมุดเงินสดรับโดยเอารายการในใบนำส่งมาลงในสมุดเงินสดรับและทะเบียนเงินรายรับ และต้องจัดทำรายงานสถานะการเงินประจำวัน นอกจากนี้โจทก์มีนายอรุช จันทร์แดง เป็นพยานเบิกความยืนยันว่า จากการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน ปรากฏข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าในระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๐ จำเลยซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลังมีหน้าที่จัดเก็บเงินรายได้ อันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง โดยเมื่อมีการจัดเก็บเงินจำเลยต้องออกใบเสร็จรับเงิน และใบนำเงินรายได้ส่งเข้าคลังอันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง จำเลยต้องนำรายได้ที่จัดเก็บได้ไปฝากเข้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขากำแพงแสน ชื่อบัญชีองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง หมายเลขบัญชี ๒๒๔๒๑๕๗๕๐๐ แต่จำเลยกลับไม่นำเงินรายได้ฝากเข้าบัญชีธนาคารหรือนำฝากไม่ครบตามจำนวนที่จัดเก็บได้

สิ่งพิมพ์นี้ออกจากระบบสำนวนความอิเล็กทรอนิกส์ หรือเป็นสำเนา

/โดย...



โดยจำเลยกระทำการทุจริตเบียดบังเอาเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ไปเป็นของตนเองทั้งสิ้นจำนวน ๔๑๒,๙๘๐.๗๕ บาท ทั้งนี้มีการกระทำต่างกรรมต่างวาระรวม ๔๖ ครั้ง ทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย จึงได้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยตามเอกสารหมาย จ.๑๒ ภายหลังการไต่สวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประชุมและมีมติว่าจำเลยได้กระทำความผิดตามฟ้อง ตามเอกสารหมาย จ.๒ ทั้งนี้จำเลยได้ให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา เห็นว่า พยานปากนางทิพย์วิภาเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบเอกสารอันเป็นหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของจำเลยโดยตรง ซึ่งภายหลังตรวจสอบเคยให้ถ้อยคำถึงพฤติการณ์คดีนี้ไว้ต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามเอกสารหมาย จ.๔ และ จ.๓๒๔ อันมีรายละเอียดการกระทำของจำเลยเชื่อมโยงตามลำดับเช่นเดียวกับที่เบิกความในทางไต่สวนเพิ่มเติมของศาลชั้นพิจารณา รวมถึงข้อเท็จจริงล้วนสอดคล้องกับพยานปากนายอรุช ผู้ทำหน้าที่พนักงานไต่สวนเจ้าของสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เบิกความยืนยัน พยานทั้งสองต่างเบิกความไปตามหน้าที่ไม่มีเหตุระแวงหรือข้อพิรุธที่จะเบิกความเพื่อกลั่นแกล้งให้ร้ายแก่จำเลย พยานหลักฐานของโจทก์เป็นที่พอใจ รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า จำเลยซึ่งเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด

28/2

(๓๑ พ.)



สำหรับศาลใช้

- ๒๒ -

เบียดบังทรัพย์ซึ่งเป็นเงินอันเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงไปเป็นของตน หรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์นั้นเสียตามฟ้องข้อ ๑ ถึงข้อ ๔๖ คนละคราวต่างวาระกัน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๑๒,๙๘๐.๗๕ บาท ตามฟ้อง

อนึ่ง ภายหลังจากการทำความผิดมีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๔๗ โดยให้ใช้อัตราโทษใหม่แทน ปรากฏว่าโทษจำคุกตามกฎหมายเดิมและกฎหมายที่แก้ไขใหม่ มีระวางโทษจำคุกเท่ากัน ส่วนโทษปรับตามกฎหมายที่แก้ไขใหม่จะมีระวางโทษปรับสูงกว่าโทษปรับตามกฎหมายเดิม ต้องถือว่ากฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายเดิม ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ นอกจากนี้เมื่อการกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๗ ซึ่งเป็น บทเฉพาะแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องปรับบทด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ซึ่งเป็นบททั่วไปอีก

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๗ (เดิม) การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ จำคุกกระทงละ ๕ ปี และปรับกระทงละ ๑๐,๐๐๐ บาท

สิ่งพิมพ์ออกจากระบบสำนวนความอิเล็กทรอนิกส์ ถือเป็นสำเนา

/จำเลย...

ที่ได้รับการรับรองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใจเทียบฉบับได้





- ๒๓ -

จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละ กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุกกระทงละ ๒ ปี ๖ เดือน และปรับกระทงละ ๕,๐๐๐ บาท รวม ๔๖ กระทง เป็นจำคุก ๙๒ ปี ๒๗๖ เดือน แต่ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๗ มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสิบปีขึ้นไป เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วคงจำคุก มีกำหนด ๕๐ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ (๓) และปรับ ๒๓๐,๐๐๐ บาท พิจารณารายงานการสืบเสาะและพินิจจำเลยของพนักงานคุมประพฤติแล้ว เห็นว่า แม้จำเลย กระทำความผิดโดยอาศัยโอกาสจากอำนาจหน้าที่ในตำแหน่ง แต่จำเลยสำนึกความผิดโดยให้การ รับสารภาพตลอดมา และพยายามบรรเทาผลร้ายด้วยการขวนขวายหาเงินชดใช้คืนให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วงครบถ้วนแล้วในขณะที่ถูกดำเนินการทางวินัย นอกจากนี้จำเลยยังได้รับ โทษทางวินัยถูกไล่ออกจากราชการ อีกทั้งเป็นเวลานานหลังเกิดเหตุจึงถูกฟ้องดำเนินคดีนี้ ซึ่งนับว่า เป็นผลร้ายทำให้จำเลยเดือดร้อนประการหนึ่ง ประกอบกับมูลเหตุการกระทำผิดของจำเลยเกิดจาก ภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาบิดาส่วนหนึ่งด้วย เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน ปัจจุบันจำเลยประกอบอาชีพสุจริตมีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง จึงเห็นสมควรให้โอกาสจำเลยกลับตัว ประพฤติตนเป็นพลเมืองดีอันน่าจะเป็นประโยชน์แก่จำเลยและสังคมมากกว่าต้องโทษจำคุก



- ๒๔ -

โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๕ ปี ให้คุมความประพฤติของจำเลยไว้มีกำหนด ๑ ปี ให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๔ ครั้ง ตามเงื่อนไขและกำหนดระยะเวลาที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรกับให้จำเลยกระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรเป็นเวลา ๑๒ ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ทั้งนี้ หากกักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกินกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปี ค่าขออื่นให้ยก.

นายชยกมล เกษมสันต์ ณ อยุธยา

นายชวงศา ประดับสุข

